

Blandt de saaledes behandlede Refusionsordninger havde nogle Medlemmer af de foran Sp. 4145 nævnte principielle Hensyn foretrukket Forslaget om de 28 selvstændige Refusionsforbund, men i Betragtning af at denne Ordning vilde medføre Forskydninger mellem By og Land, som man ikke har fundet Midler til at imødegaa, har de paagældende Medlemmer ikke stillet Forslag om en saadan Refusionsordning.

Udvalgte valgte derfor at arbejde videre paa Grundlag af en Refusionsordning for hele Landet under eet. Dels for at fjerne den store Merbelastning af Landkommunerne, og dels fordi det, naar en saadan Ordning gennemførtes, eventuelt vilde være af Betydning at styrke den lokale Interesse i god Økonomi, gik man over til at regne med, at Opholdskommunen skulde betale ikke $\frac{1}{4}$, men $\frac{1}{3}$ af de kommunale sociale Udgifter.

Denne Ordning er belyst i de med Statistisk Departements Skrivelse af 10 Oktober d. A. (Bilag 6) modtagne 2 Beregninger.

Beregning XII., der indeholder en Udligning for hele Landet under eet af $\frac{2}{3}$ af Kommunernes Udgifter, saaledes at en *Tredjedel* heraf fordeles efter Indbyggertal, en *Tredjedel* efter Indkomsten for Indkomstskatteydere til Staten, og en *Tredjedel* efter den skattepligtige Grundværdi plus $\frac{3}{4}$ af den skattepligtige Ejendomsskyldværdi (Bygningsværdi), samt

Beregning XIII., der er af tilsvarende Indhold, blot at *Halvdelen* fordeles efter Indkomsten for Indkomstskatteydere til Staten og *Halvdelen* efter den skattepligtige Grundværdi plus $\frac{3}{4}$ af den skattepligtige Ejendomsskyldværdi (Bygningsværdi).

Man maatte imidlertid regne med, at der under den fremtidige Forsørgelsesordning ikke vilde ske saa stor Merbelastning af nogen Gruppe af Kommuner, som Beregningerne iøvrigt har udvist, fordi *Staten* ved Bestemmelserne i „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ §§ 68 og 70 vilde overtage Forsørgelsesudgifter fra de almindelige Kommuner paa 9—10 Mill. Kr., og desuden Udgifter ved Drift af Sindssygehospitalet paa ca. 2 Mill. Kr. og Udgifter fra Amterne paa ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvortil endelig kommer de Millionbeløb, som vil spares, naar en ny Arbejdsløshedslov, Folkeforsikringslov og Enkebørnslov bliver gennemført.

Statistisk Departement har i denne Anledning foretaget to nye Beregninger (XIV og XV), som fremsendtes med Skrivelse af 12. Oktober d. A. (Bilag 7), og som ganske svarer til de to sidstnævnte Beregninger, dog saaledes at de Udgifter, der behandles i Oversigterne, ikke er Kommunernes samlede sociale Udgifter, men disse Udgifter med Fradrag af de i „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ §§ 68 og 70 omhandlede Udgiftsposter, forsaavidt disse Poster vedrører *Udgifter, der under den gældende Ordning falder paa By- og Sognekommuner, og forsaavidt disse Udgiftsposter er medregnede i de hidtil foretagne Opgørelser over de sociale Udgifter.* De Udgifter, der er fradragne, beløber sig herefter ifølge Opgørelsen for 1926—27, for visse Udgiftsposters Vedkommende suppleret med skønsmæssige Ansættelser, til ca. 9,4 Mill. Kr., der fordeler sig saaledes:

Hovedstaden	3,0 Mill. Kr.
Provinsbyerne	2,7 — —
Sognekommunerne	3,7 — —
Ialt	<u>9,4 Mill. Kr.</u>

Beregning XIV. svarer til Beregning XIII., dog med Fradrag af ovennævnte Udgifter.

Naar Fordelingen efter Beregning XIV sker halvt efter Indkomst og halvt efter Grundværdi plus $\frac{3}{4}$ af Ejendomsskyldværdien (Bygningsværdien), vil Hovedstaden faa